

நரகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட திருமணம்

வேதபாடப் பகுதி: 1 இராஜாக்கள் 16:29-22:40

பரிணாமக் கொள்கையாளர்கள், நாம் இப்போது மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கும் வாழ்க்கையானது பல இலட்சம் ஆண்டுகளுக்குப் முன்பு ஒரு தனி செல்லில் இருந்து பரிணாமம் பெற்றது என்ற கருத்தில் நிறைவடைகின்றனர். பரிணாமத்தின் இவ்வகையானது, சிந்திக்கின்ற ஒரு நபரால் நேர்மையான காரணத்தினால் மாத்திரம், உதவியற்ற பொருளானது ஒரு செல்லில் இருந்து மனிதப்பிறவியாகத் தாவுதல் என்ற விஷயம் சாத்தியமற்ற தாவுதல் என்பதால் நம்பப்பட இயலாததாக உள்ளது. மனிதப்பிறவி என்பது, மனித மூளையில் உள்ள ஒரே ஒரு செல் மாத்திரமே, மனிதன் அமைக்கக்கூடிய மிகத்திறன்வாய்ந்த கணினியைக் காட்டிலும் அதிகம் சிக்கலானது என்ற வகையில் மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்ததாக உள்ளது. ஒரு செல்லானது - அற்புதமான தெய்வீக உதவியின்றி - ஒரு மனிதப்பிறவியாக, சிந்திக்கின்ற, நேசிக்கின்ற, வெறுக்கின்ற, மற்றும் கனவு காணுகின்ற தன்மைகள் கொண்ட முழுமனிதனாக வளர்ந்து பலுகிப்பெருக முடியும் என்பதை யார் நம்பக்கூடும்? நம்பிக்கை அமைப்பு என்ற வகையில் பரிணாமக்கொள்கையானது, உண்மையான அறிவியலைச் சோதனை செய்யும் ஆய்வுக்கூடத்திற்குச் செல்வதற்கு முன்னதாகவே இற்று வீழ்ந்து விடுகிறது.

பரிணாமக்கொள்கையானது, நம்ப இயலாததாக இருப்பதுடன் கூடுதலாக இன்னொரு சோதனையிலும் தோல்வியடைகிறது: இது திருமணம் மற்றும் இல்லம் ஆகியவற்றிற்கு செல்லத்தகுந்த விளக்கம் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. ஒருவரல்ல, மாறாக ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்டுள்ள ஆனால் ஏற்புடையவர்களாய் இருக்கின்ற இரண்டு பேர் - ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் - குடும்பத்திற்கு அடிப்படையாயிருக்கின்றனர், இவர்கள் அன்பினாலும் அர்ப்பணிப்பினாலும் ஒன்றுகூடி வாழ ஈர்க்கப்படுகின்றனர். இல்லத்தின் இருப்பானது பரிணாமக் கொள்கைக் காரரின் சிரமங்களை இருமடங்காக்குகிறது. அவர், ஆண் மற்றும் பெண் என்ற இருவர் பரிணமிப்பதற்கான, அவ்விருவரும் ஒரே வேளையில் பரிணாமப் பக்குவத்தை அடைந்து ஒரு இல்லத்தை நிலைநாட்டும் கருத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்கான விஷயங்கள் பற்றி விவாதிக்க வேண்டியிருக்கும் - ஒரேவேளையில் இருவர் பரிணாமித்திருக்க வேண்டிய

தற்கான அவசியமானது பரிணாமக்கொள்கையை இருமடங்கு கற்பிதமற்ற தாக்குகிறது.

கிறிஸ்தவக் குடும்பம்/இல்லம் என்பது வாழ்வைப் பற்றிய மிக வனப்புநிறைந்த விஷயங்களில் ஒன்றாக உள்ளது என்பதே உண்மை நிலையாகும். இது மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் தேவனுடைய கொடையாக உள்ளது என்று கூறுவதைத் தவிர, வேறு எவ்வகையிலும் விளக்கப்பட இயலாது. நாம் வேதாகமத்தைத் திறக்கும்போது, எல்லா விஷயங்களும் எவ்வாறு இருக்கத் தொடங்கின என்பது பற்றிய தேவனுடைய ஏவுதல் பெற்ற பதிவிற்குப் பின்பு உடனடியாக நமக்கு, தேவன் இல்லத்தைப் படைத்தது பற்றிக் கூறப்படுகிறது (ஆதியாகமம் 2; 3). அது பரிணமிக்க வில்லை; அது படைக்கப்பட்டது. தோற்றங்கள் பற்றிய தேவனுடைய விவரமானது, வாழ்வைப் பற்றி நாம் அறிந்துள்ள யாவற்றுடனும் கருத்து ஒருமிக்கிறது; ஆகையால், அதை நம்புவதும் ஏற்றுக்கொள்வதும் நமக்குச் சலபமாயிருக்க வேண்டும்.

ஆதியாகமத்தின்படி, இல்லம் என்பது, நமக்கு தேவனுடைய இரக்கத்தின் செயலாக மாத்திரம் தரப்படவில்லை, ஆனால் அது நமது சுயாதீனமான ஒழுக்கமுக்கமைக்குள், நமது ஆவிக்குரிய இயல்பிற்குள் அடங்குவதாக வைக்கப்பட்டது. அதாவது, நாம் ஒரு குடும்பத்தைக் கொண்டிருக்கும் திறன் கொடுக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றோம், ஆனால் நாம் யாரைத் திருமணம் செய்துகொள்வது, நாம் எவ்வகையான குடும்பத்தைக் கொண்டிருப்பது என்பவற்றை நாமே தேர்ந்துகொண்டாக வேண்டும். இல்லம் என்பது, தனது எல்லா அர்த்தங்கள் மற்றும் பிரமிப்புகளுடன், நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் தேர்வுகளைச் சார்ந்ததாக உள்ளது. நம் ஒவ்வொருவரும், பூமியின்மீது பரலோகமாக உள்ள அல்லது பூமியின்மீது நரகமாக உள்ள ஒரு இல்லத்தைக் கொண்டிருப்பதைத் தேர்ந்துகொள்ள முடியும். தேர்ந்துகொள்ளுதல் என்பது நம்முடையதாக உள்ளது.

மிகச்சிறந்ததாகக் காணப்படுகிற திருமணத்தைப் பற்றிக்கூறுவதற்கு நாம் சிலவேளைகளில், “அந்தத் திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டது” என்று கூறுகின்றோம். இதற்கு எதிர்மறையானதை நாம் ஒருபோதும் கூறியிருப்பதில்லை என்றாலும், அதுவும் உண்மையானதாகவே உள்ளது. மக்களில் சிலர் மேற்கொள்கின்ற வறிய தேர்ந்துகொள்ளுதல்களினால், திருமணம் என்பது ஒரு பேரழிவாகக்கூடும். அப்படிப்பட்ட திருமணம் நரகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டது என்று நாம் கூறலாம். அதாவது, திருமணம் செய்து கொள்ளும்படி இருவர் எடுத்த முடிவானது பிசாசின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டதாகவும் திருமணம் செய்துகொள்ளும் தம்பதிகளின் நடக்கையில் பிசாசு செல்வாக்குச் செலுத்தியிருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது; இதன்விளைவாக, அந்தத் திருமணமானது தேவனுடையதல்ல, ஆனால் பிசாசினுடைய வடிவமைப்பை சாதிக்கிறது.

வேதவசனங்களில் திருமணத்தின் இந்த வகைக்கான உதாரணம் ஒன்று - மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாக நிற்பது - ஆகாப் மற்றும் யேசுபேல் ஆகியோரின் திருமணம் என்பதாக உள்ளது. அது இஸ்ரவேலின் அரசரான, உம்ரியின் மகன் ஆகாப் என்பவருக்கும், தீருவின் அரசரான

ஏத்பாகால் என்பவரின் மகள் யேசுபேலுக்கும் இடையில் நடந்த ஒரு அரசகுலத் திருமணமாக இருந்தது. ஆகாப் இஸ்ரவேலின் எட்டாவது அரசராயிருந்தார், அவர் கி.மு. 874 முதல் 853 வரையிலான காலத்தில் சமாரியாவில் இருபத்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்தார். ஆகாப் மற்றும் யேசுபேல் ஆகியோரின் திருமணம், இஸ்ரவேலில் எஞ்சியிருந்த, ஆவிக்குரிய எந்த நோக்கவிளைவுகளின்மீதும் மாபெரும் செல்வாக்குச் செலுத்திற்று. ஒருவேளை, வேறு எந்த இல்லமும், ஒரு நாட்டின்மீது இது செய்ததைப் போன்று தேவபக்தியற்ற செல்வாக்கை ஒருக்காலும் பிரயோகித்திருக்கவில்லை என்று கூறலாம்.

இந்தத் திருமணத்தை நெறிபிறழ்ந்து போகச் செய்தது எது மற்றும் இது ஏன் ஆகாபுக்கும் யேசுபேலுக்கும் மற்றும் நாட்டிற்கும் அவ்வளவு அழிவுள்ளதாக ஆனது ஏன் என்ற நிலைப்பாட்டில் நாம் இந்தத் திருமணத்தைக் கண்ணோக்குவோம்.

தவறான காரணத்திற்காக உண்டாக்கப்பட்டது

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், திருமணம் என்பது சிலவேளைகளில், இரு நாடுகளுக்கு இடையில் சமாதானத்தையும் நல்லுறவுகளையும் உண்டாக்குவதற்கான வழிமுறையாக அரசர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒரு அரசரின் மகள் திருமணத்தில் இன்னொரு அரசருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட போது, அது அவ்விரு நாடுகளும் ஒன்றுகூடிச் செயல்பட முயற்சி செய்வதற்கு, அவைகளுக்கு இடையிலான உடன்படிக்கையின் அடையாளமாய் இருந்தது. வேதவசனங்களில் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிராவிட்டாலும், ஆகாப் மற்றும் யேசுபேல் ஆகியோரின் திருமணமானது, உண்மையில் சவுகரியத்திற்கான திருமணமாக, இஸ்ரவேல் மற்றும் தீரு என்ற இருநாடுகளையும் ஒன்றுகூட்டும் முயற்சியாக, உம்ரி மற்றும் ஏத்பாகால் ஆகியோருக்கிடையில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கைக்கான முத்திரையின் வகையாக இருந்தது. ஒருவேளை இப்படிப்பட்ட இயக்கமானது இவ்விரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான சமாதானம் நிறைந்த உறவுமுறைகளையும் நிதிநிலை தொடர்பான உடன்படிக்கைகளையும் திடப்படுத்தியிருக்கலாம், ஆனால் திருமணத்தை இவ்வாறு பயன்படுத்துதல் என்பது, அதன் ஒருமைப்பாட்டின் கண்ணியத் தையும் மதிப்பையும் தாழ்த்தி, அதை பேரம்பேசும் வெறும் துணுக்காக மாற்றுகிறது என்பதைக் கூறத்தேவையில்லை. திருமணம் - வன்புமிக்க, தேவனால் தரப்பட்ட இரு உயிர்களின் ஒன்றிப்பு - என்பது, ஒருவர் அதில் இருந்து பெறக்கூடிய அனுகூலம் எதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய “கருவியாக” ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. திருமணம் என்பது, தனிநபர்களின் அல்லது நாடுகளின் வர்த்தகத்திற்காக அல்லது நிதிநிலை ஆதாயத்திற்காக அல்ல, ஆனால் திருமணத்தில் இணைகின்ற இருவரின் சந்தோஷத்திற்கானதாக இருக்க வேண்டும் என்றே தேவன் நோக்கம் கொண்டார்.

திருமணத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தை இரு கருத்துக்களாகச் சுருக்கிக் கூறலாம்: தோழமை மற்றும் ஒரு குடும்பத்தை நிலைநாட்டுதல்.

இந்த நோக்கங்கள், திருமணத்தின் படைப்பு பற்றிய தெய்வீகப் பதிவுகளில் பகுத்துணரக்கூடியவையாக இருக்கின்றன:

அப்படியே ஆதாம் சகலவித நாட்டுமிருகங்களுக்கும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கும், சகலவிதக் காட்டுமிருகங்களுக்கும் பேரிட்டான்; ஆதாமுக்கோ ஏற்றதுணை இன்னும் காணப்படவில்லை (ஆதியாகமம் 2:20).

அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் ஆதாமுக்கு அயர்ந்த நித்திரையை வரப்பண்ணினார், அவன் நித்திரையடைந்தான்; அவர் அவன் விலா எலும்புகளில் ஒன்றை எடுத்து, அந்த இடத்தைச் சதையினால் அடைத்தார். தேவனாகிய கர்த்தர் தாம் மனுஷனில் எடுத்த விலா எலும்பை மனுஷியாக உருவாக்கி, அவளை மனுஷனிடத்தில் கொண்டுவந்தார். அப்பொழுது ஆதாம்: “இவள் என் எலும்பில் எலும்பும், என் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாய் இருக்கிறாள்; இவள் மனுஷனில் எடுக்கப்பட்டபடியினால் மனுஷி என்னப்படுவாள் என்றான்” (ஆதியாகமம் 2:21-23).

இதினமித்தம் புருஷன் தன் தகப்பனையும் தன் தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள் (ஆதியாகமம் 2:24).

தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுஷனைச் சிருஷ்டித்தார், அவனைத் தேவசாயலாகவே சிருஷ்டித்தார்; ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார். பின்பு தேவன் அவர்களை நோக்கி: “நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, ... என்று சொல்லி, தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்...” (ஆதியாகமம் 1:27, 28).

திருமணத்திற்கான இந்தத் தெய்வீக வடிவமைப்பானது, திருமணத்தில் பிரவேசிக்கும் இருவருக்குத் தீங்கிழைக்காமலோ அல்லது திருமணம் என்பது பிறரின்மீது கொண்டுள்ள செல்வாக்கிற்குத் தீங்கிழைக்காமலோ மாற்றப்படவோ அல்லது நிலைதிரிக்கப்படவோ இயலாது. எல்லா உறவுமுறைகளைக் காட்டிலும் அதிகம் நிலைத்திருப்பதும் அதிக நெருக்கமானதுமான திருமண உறவினுள், பணத்திற்காக, பதவிக்காக, சமூக அந்தஸ்திற்காக, அல்லது தகுதியற்ற வேறு எந்த நோக்கத்திற்காவும் பிரவேசிப்பவர்கள், திருமணத்திற்கென்று தேவன் கொண்டுள்ள திட்டத்தை மோசம் போக்குகின்றனர்.

வேதாகமரீதியான திருமணம் என்பது சமூகத்தின் அஸ்திபாரமாக, எல்லா மக்களும் நடக்க வேண்டிய மற்றும் தங்கள் வாழ்வைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய பாதைக்கு அடித்தளம் இருகிறது. திருமணம் என்பதை எடுத்துவிடுவீர்களானால், சமூகம் இடிந்து விழுந்துவிடும்; திருமணம் என்பதை நிலைகுலையச் செய்வீர்களானால், எல்லா வகையான துன்பங்களும் நலக்கேடுகளும் மனிதகுலத்தைப் பாதிக்கும்.

ஆகாப் மற்றும் யேசுபேல் ஆகியோரின் திருமணம் தவறான வழியில், தவறான நோக்கத்துடன் தொடங்கிற்று. இந்த சிரமமானது அவர்களின்

திருமணத்தைப் பாதித்திருக்க வேண்டும்; இருப்பினும், அவர்களின் திருமணமானது துன்பகரமானதாக வளர்ந்தது என்று சித்தரிப்பதைத் தவிர, அதைப்பற்றிய விவரம் எதையும் வேதாகமம் தருவதில்லை. ஒருவேளை, அவர்கள் ஒன்றுகூடியிருப்பதற்கான காரணமானது, அவர்களின் திருமணம் மோசமானதாக ஆனதற்குப் பங்களிக்கும் பிரதான காரணியாக இருந்திருக்கலாம். பாவம் நிறைந்த நோக்கத்திற்காக ஏற்பாடு செய்யப்படும் எந்தத் திருமணமும் துன்பத்தை நோக்கி முன்னேறிச் செல்வதாக உள்ளது.

தவறான உறவினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது

ஆகாபும் யேசுபேலும் ஒருவர் மற்றவருடன் திருமணத்தில் கொண்டிருந்த உறவுமுறையானது, அவர்களின் திருமணம் உறவுநிலை கெடவும் சிதைவடையவும் காரணமான ஒரு தெளிவான பண்பாயிருந்தது. தொடக்கத்தில் இருந்தே தேவன், இல்லத்தின் தலைவராகக் கணவரும் இல்லத்தின் அரசியாக மனைவியும் இருக்க வேண்டும் என்று தேர்ந்து கொண்டார் (எபேசியர் 5:23, 25; 1 தீமோத்தேயு 2:11-15). தேவனுடைய இந்த நிர்வாக முறைமையானது, ஆண் மற்றும் பெண் ஆகியோரின் மகிழ்ச்சிக்கானதாகவும், பிள்ளைகளின் மிகச்சிறந்த வளர்ப்புமுறைக்கானதாகவும் இருக்கிறது. திருமணத்திற்குள் பிரவேசித்தல் என்பது, திருமணத்தை வனப்புமிக்கதாக ஆக்குவதற்கு ஏற்புடைய பணிப்பொறுப்பு உறவுமுறையைக் கணவர் மற்றும் மனைவி ஆகியோர்மீது தாமாகவே பொழிவதில்லை. வேதவசனங்களினால் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிற மற்றும் அவசியமான உறவுமுறை, கணவர் மற்றும் மனைவி ஆகிய இருவரின் தேர்ந்துகொள்ளுதலினால் புரிந்துணரப்பட்டுப் பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.

ஒரு கருத்துநோக்கிலிருந்து காணுகையில், ஆகாப் ஒரு செயல்விளைவுள்ள அரசராகக் கருதப்பட்டிருக்க முடியும். ஒரு விஷயத்தில் அவர், தெற்கு ராஜ்யத்துடன் சமாதானம் நிறைந்த உறவுமுறையை நிலைநாட்டினார். தெற்கில் இருந்த நல்ல அரசரான யோசோபாத் என்பவருடனான இந்த ஒப்பந்தம், ஆகாபுக்கு உதவியது மற்றும் நாட்டின்மீது சில நல்ல செயல்விளைவுகளைக் கொண்டிருந்தது. இரண்டாவதாக, வேதவசனங்களில் ஆகாப், நாட்டைப் பொருளாதாரரீதியாக முன்னேறிச் செல்லச் செய்யும்படி இயக்கிய கரும்முயற்சியான பணிகளில் தமது நாட்டை வழிநடத்திய செயல்திறன் மிகுந்த ஆட்சியாளராகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றார். அவர் கலைநயத்துடன் கட்டுவிக்கப்பட்ட அரண்மனை ஒன்றையும், தாம் கட்டி, பாதுகாத்த, மற்றும் எந்தத் தாக்குதல்களுக்கும் எதிராகத் தற்காப்பில் ஆயத்தமாய் இருந்த நகரங்களையும் பின்வைத்துச் சென்றார்.

ஆகாபின் மற்ற வர்த்தமானங்களும், அவன் செய்தவை யாவும், அவன் கட்டின தந்த அரமனையின் வரலாறும், அவன் கட்டின எல்லாப் பட்டணங்களின் வரலாறும் இஸ்ரவேல் ராஜாக்களின் நாளாகமப்

புஸ்தகத்தில் அல்லவோ எழுதியிருக்கிறது? (22:39).

மேலும், ஆகாப் ஒரு இராணுவத்தைச் செயல்விளைவுடன் வழி நடத்தக்கூடிய பலம் வாய்ந்த, சூழ்ச்சித் திறன் மிகுந்த போர்வீரராயிருந்தார். அவர் யெகோவாவினுடைய “ஒரு தீர்க்கதரிசியினால்” (20:1-34) உரைக்கப் பட்டிருந்த முன்னுரைத்தல்களுக்கு இணங்க, அரமேயப் படைகளை இருமுறை தோல்வியடையச் செய்திருந்தார்.

ஆகாப் அரசரைப் பற்றி இந்த நல்ல விஷயங்கள் இருந்தபோதிலும், அவர் தமது இல்லத்தை நடத்துபவர் என்ற வகையில். பளிச்சென தெரியும் மூன்று தவறுகளைக் கொண்டிருந்தார். முதலாவது, அவர் தமது இல்லத்தில் தலைமைப் பொறுப்பேற்று நடத்தவில்லை. அவர் ஒரு முதுகெலும்பற்ற கணவராக இருந்தார். ஒரு மனிதரிடத்தில் யாரோ ஒருவர், “நீங்கள் உங்கள் மனைவிக்கு அஞ்சுபவரா?” என்ற கேட்டபோது அவர், “ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள். என் மனைவியிடம் கேட்டுச் சொல்கின்றேன்” என்றாராம். அந்தக் கணவர் ஆகாப் அரசரைச் சித்தரிப்பவராய் இருக்கின்றார். அவர் அதை ஒருக்காலும் ஒப்புக்கொண்டதில்லை, ஆனால் அவரை யேசுபேல், ஒரு குதிரையைக் கடிவாளத்தால் அடக்குவதுபோல் அடக்கினாள் என்பதே உண்மையாக உள்ளது. ஆகாப் துன்மார்க்கராய் இருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகம் பலவீனமானவராய் இருந்தார். அவர் தீமையான நோக்கங்கள் மற்றும் திட்டங்களுக்குள் தம்மை வழிநடத்த யேசுபேலை அனுமதித்தார். R. G. லீ என்பவரின் உருவகத்தைப் பயன்படுத்துவதென்றால், யேசுபேல் என்பவள், பிசாசானவன் தனது தீமையான வேலைகளைச் செய்வதற்குத் தனது துன்மார்க்கமான கருவிகளைத் தீட்டப்பயன்படுத்திய அவனுடைய சாணைக்கல்லாக இருந்தாள். அவள் தனது கணவனையும் நாட்டையும் ஆண்டாள், மற்றும் அவள் இஸ்ரவேல் முழுவதிலும், தன்னை மிகவும் அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருந்த பாகாலுக்கு ஆராதனையை நிலைநாட்டியிருந்தாள் (21:25).

சுயநலம் என்பது ஆகாப் அரசரின் இரண்டாவது தவறாக இருந்தது. சுயநலமிக்க ஒரு மனிதர் எந்த அளவுக்குத் துன்மார்க்கமாய்ச் செயல்படுவார் என்பதற்கு அவர் ஒரு உதாரணமாய் இருக்கின்றார். அவர், நாபோத் மற்றும் அந்த மனிதரின் திராட்சத் தோட்டம் பற்றி கொண்டிருந்த எண்ணப்போக்கு, அவரது சுய-மையத் தன்மையின் விவரிப்பாக உள்ளது (21:1-16). அவர் தமது அரண்மனைக்கு அருகிலிருந்த, நாபோத்தின் திராட்சத் தோட்டத்தை, ஒரு கீரைக் கொல்லையாக்கும்படிக்குத் தமக்கு உரிமையாக்கிக்கொள்ள விரும்பினார். இந்த விருப்பம் அவருக்குள் ஒரு அதீத விருப்பமாக ஆயிற்று. அது அவரது சிந்தையில் நிலைத்திருந்தது. அது அவரை ஆட்கொண்டது. அந்தத் திராட்சத் தோட்டத்தைப் பெறுவதற்குச் சட்டரீதியான வழிமுறைகள் தோல்வியடைந்த பின்பு, அவர் தமது அரண்மனைக்குச் சென்று, ஒரு பிடிவாதமான குழந்தையைப்போல் பிணங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் எவ்வளவாக அதிருப்தியுடன் இருந்தார் என்பதைக் கேள்விப்பட்ட யேசுபேல், அவரை அணுகி, “அதை நான் உமக்கு வாங்கிக் கொடுப்பேன். அவ்விஷயத்தை என்னிடம் விட்டுவிடுங்கள்”

என்று கூறினாள்.

அவள் அந்தத் திராட்சத் தோட்டத்தைப் பெறுவதற்காக, நாபோத்தை சட்டரீதியாகக் கொலை செய்யும்படி வார்த்தை அனுப்பி வைத்தாள். அவள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாள் என்பதை ஆகாப் அறிந்திருந்தார்; ஆனால், அந்தத் திராட்சத் தோட்டத்தின்மீது அவர் கொண்டிருந்த பிசாசுத்தனமான இச்சையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்ததால், அவர் அவளை நிறுத்தவில்லை. ஆகாப் கொலைகள் செய்யவில்லை. அவரது கைகளில் இரத்தம் இருந்ததில்லை, ஆனால் அவர் யேசுபேலின் திட்டங்களில் குறுக்கிடவில்லை. சாவுகள் நடந்தன மற்றும் திராட்சத் தோட்டம் அவருடையதாயிற்று என்று கேள்விப்பட்டபோது, அவர் உடனடியாக அதைத் தமக்கு உரிமையாக்கிக் கொண்டார், இதை அவர், ஒரு சிறுபையன் தனக்கு அஞ்சல் ஊழியரால் ஒரு பரிசுப்பெட்டி தனது அஞ்சல் பெட்டியில் விநியோகிக்கப்பட்டது என்று கேள்விப்பட்டவுடன் விரைந்தோடி அதை எடுத்துக்கொள்வது போன்று செய்தார். ஆகாபின் சுயநலமான பேராசைக்காக நாபோத்தும் அவரது மகன்களும் கொல்லப்பட்ட விஷயமானது ஆகாபைக் கவலைப்படுத்தவில்லை. ஆகாப் திகைப்படையும்படி, அந்தத் திராட்சத் தோட்டத்தில், அவரை எலியா சந்தித்து, அவர்மீது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை அறிவித்தார். எலியாவின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அரசர் அஞ்சி நடுங்கினார்:

... “நாய்கள் நாபோத்தின் இரத்தத்தை நக்கின ஸ்தலத்திலே உன்னுடைய இரத்தத்தையும் நாய்கள் நக்கும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (21:19).

“யேசுபேலையும் குறித்துக் கர்த்தர்: ‘நாய்கள் யேசுபேலை யெஸ்ரேயேலின் மதில் அருகே தின்னும்’” (21:23).

குறைவாகக் கூறுவதென்றால், இந்த அறிவிப்பு ஆகாபின் கவனத்தைப் பெற்றது. அவர் புலம்புதல் மற்றும் இரட்டு உடுத்துதல் ஆகியவற்றைக் கொண்டு இதற்குப் பதில்செயல் செய்தார் (21:27), மற்றும் தேவன், “நான் அவன் நாட்களில் அந்தப் பொல்லாப்பை வரப்பண்ணாமல், அவன் குமாரன் நாட்களில் அதை அவன் வீட்டின்மேல் வரப்பண்ணுவேன்” என்று கூறினார் (21:29). நியாயத்தீர்ப்பின் தண்டனையைத் தேவன் முற்றிலும் மாக எடுத்துப்போடவில்லை, ஆனால் அதன் ஒருபகுதியை அவர் எடுத்துப் போட்டார் (22:37, 38).

யெகோவாவுக்குச் செய்யும் ஆராதனையில் ஆகாபின் ஊசலாட்டம் என்பது அவரது இன்னொரு பலவீனமாக இருந்தது. அவர் தேவபக்தியில் பிளவுபட்ட ஆளுமைத்தன்மையைக் கொண்டிருந்தார். அவர் உண்மையான தேவனுக்கான தமது ஆராதனையை ஒருக்காலும் விட்டிருந்ததில்லை, ஆனால் அவர் பாகாலை ஆராதிப்பதையும் தேர்ந்துகொண்டிருந்தார். அவர், யேசுபேல் அவளது புறதெய்வ மதத்திற்காக மேடான இடங்களைக் கட்டவேண்டும் என்ற அவளுடைய வற்புறுத்துதல்களுக்கு இணங்கிப் போயிருந்தார். தீமையைச் செய்வதற்கு ஆகாப், “தன்னை விற்றுப்

போட்டார்” என்று வேதவசனங்கள் கூறுகின்றன. அதாவது, அவர் துன் மார்க்கத்திற்குத் தம்மை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்திருந்தார்:

தன் மனைவியாகிய யேசுபேல் தூண்டிவிட்டபடியே, கர்த்தரின் பார்வைக்குப் பொல்லாப்பானதைச் செய்ய, தன்னை விற்றுப்போட்ட ஆகாபைப்போல ஒருவனுமில்லை. கர்த்தர் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு முன்னின்று துரத்திவிட்ட எமோரியர் செய்தபடியெல்லாம், அவன் நரகலான விக்கிரகங்களைப் பின்பற்றி, மகா அருவருப்பாய் நடந்து கொண்டான் (21:25, 26).

இப்போது, நாம் துன்மார்க்கமான இந்தச் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றுகலந்து, அதில் இருந்து வெளிவருவது என்ன என்பதைக் கண்ணோக்குவோம். இந்தக் கலவையானது, தனது இருதயத்தை நரகத்தின் அக்கினியைக் கொண்டு அமைத்திருந்த மற்றும் யெகோவாவிற்குச் செய்யப்படும் ஆராதனையை அழிக்கத் தீர்மானித்திருந்த பொல்லாத பெண் ஒருத்தியால் ஆதிக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த திருமணத்தை உண்டாக்கிற்று. இதன் விளைவு இஸ்ரவேலுக்குப் பேரழிவாக இருந்தது: ஆகாப் மோசம்போக்கப் பட்டார்; யேசுபேல் ஏறக்குறைய முற்றிலுமாகத் தனது பேய்த்தனமான மதத்திற்கான வழியைக் கொண்டிருந்தாள்; அவர்களின் இல்லமானது துன்மார்க்கத்தின் அழுக்கு நீர்க்குட்டையாயிற்று, மற்றும் நாடு தனது மிகத் தாழ்ந்த ஆவிக்குரிய படுகுழிகள் ஒன்றில் மூழ்கிப்போயிற்று.

மிக நல்ல பெண்மணி ஒருவருடன் திருமண வாழ்வில் அறுபத்து ஐந்து ஆண்டுகளாக இணைந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு சகோதரருடன் சமீபத்தில் நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் தங்களுடைய திருமண ஆண்டு விழாவிற்கு வருமாறு என்னை அழைத்திருந்தனர். நான் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்த பின்னர், அவரிடத்தில், “உங்கள் திருமண வாழ்வின் வெற்றிக்குக் காரணமாக நீங்கள் நினைப்பது எது?” என்று கேட்டேன். அவர் புன்னகை புரிந்து பின்வரும் நிகழ்ச்சியை எனக்குக் கூறினார்: “நாங்கள் திருமணம் செய்துகொண்டபோது, அவள் சிறிய முடிவுகள் யாவற்றையும் எடுக்க வேண்டும் என்றும், நான் பெரிய முடிவுகள் யாவற்றையும் எடுக்கவேண்டும் என்றும் பரஸ்பரம் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டோம். இப்போது நாங்கள் திருமணம் செய்துகொண்டு அறுபத்து ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன, நாங்கள் இன்னும் பெரிய முடிவுகளை எதிர்கொண்டதில்லை!” அவர் என்னிடத்தில் இதை நகைச்சுவையாக மாத்திரமே கூறினார், அதைப்பற்றி நாங்கள் இருவருமே வாய்விட்டுச் சிரித்தோம்; ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சி புற்றிய அவரது கூற்றில் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய பகுதி ஒன்று இருக்கிறது. மனைவியோ அல்லது தாயோ இல்லத்திற்கான எல்லா முடிவுகளையும் எடுக்க அனுமதித்தால், அந்த இல்லமானது தேவனுடைய வடிவமைப்பின்படியான இல்லமாக இருக்க முடியாது. அது உண்மையான கணவர், தந்தை, அல்லது தலைவரைக் கொண்டிராதபடியால், தோல்வியடையும். இதற்கு ஆகாப் மற்றும் யேசுபேல் ஒரு கவலைதரும் உதாரணமாக உள்ளனர். நாம் காண்பதற்குக் கண்களையும் புரிந்துகொள்ள இருதயங்களையும் கொண்டிருந்தால்,

அவர்களிடத்தில் இருந்து கற்றுக்கொள்வோம்.

இல்லத்தின் வெற்றி மற்றும் வனப்பிற்கென்று தேவன் கணவருக்கும் மனைவிக்கும் தெய்வீகப் பொறுப்புகளைக் கொடுத்துள்ளார். எந்தக் காரணத்திற்காகவும், அவரது வடிவமைப்புகள் கைவிடப்படும்போது, அல்லது முறிக்கப்படும்போது, இல்லம் காட்டுத்தனமானதாகிறது, அன்பு மற்றும் சமாதானம் மற்றும் நாடு ஆகியவற்றிற்கான அஸ்திபாரக் கல்லானது அழிக்கப்படுகிறது.

தவறான மதத்தினால் மோசம்போக்கப்பட்டது

ஆகாப் மற்றும் யேசுபேல் ஆகியோரின் திருமணம் நரகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்று நாம் கூறுவதற்கு மூன்றாவது காரணம், அது தவறான மதத்தை அதாவது பாகாலியம் என்ற மதத்தை ஆதரித்தது என்பதாகும். தேவன் ஒரே மதத்தைக் கொண்டுள்ளார், அதை எவ்வகையிலாவது மறுத்தல்/புறக்கணித்தல் என்பது கீழ்ப்படியாமையாகவும் விசுவாச விலக்கமாகவும் உள்ளது.

யேசுபேலின் பண்டித துன்மார்க்கத்தில் சீரானதாக மற்றும் தொடர்ந்து நிலைநிற்பதாக இருந்தது, ஆனால் ஆகாப் பாதிமாத்திரமே வேகவைக்கப்பட்ட ஒரு பணியாரத்தைப் போலிருந்தார், அது ஒருபக்கத்தில் மாத்திரம் வேகவைக்கப்பட்டதாயிருந்தது. அவர் யெகோவாவிற்கான ஆராதனையை ஒருக்காலும் கைவிடாதிருந்தார், இது அவரது பிள்ளைகளுக்கு அவர் இட்டிருந்த பெயர்களில் பிரதிபலித்தது: யோராம் (“யெகோவா உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்”) மற்றும் அகசியா (“யெகோவா பலம் வாய்ந்தவராய் இருக்கின்றார்”). அவர் ஒபதியா என்ற ஊழியக்காரரைக் கொண்டிருந்தார், அந்த ஒபதியா யெகோவாவிற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்திருந்த விசுவாசியாய் இருந்தார். இவ்விதமாக ஆகாப், பெயரினாலும் அறிக்கையிடுதலினாலும், யெகோவாவை ஆராதிப்பவராக இருந்தார். அவர் பாகாலுக்காக யெகோவாவை முற்றிலும் கைவிட்டுவிட்டார் என்பதல்ல, ஆனால் அவர் இவ்விருவரையும் சேவிக்க முயற்சிசெய்தார் என்பதே அவரது பாவமாயிருந்தது (18:21). அநேகமாக, யேசுபேல் வேதாகமத்திலேயே மிகவும் துன்மார்க்கமான பெண்ணாகியிருந்தாள். அவள் தனக்கு அருகில் இரண்டாவதாக யாரும் வராதவாறு ஒரு துன்மார்க்கப் போட்டியில் வெற்றிகொள்ளக்கூடியவளாய் இருந்தாள். அவள் இஸ்ரவேல் நாட்டில் தனது தெய்வத்தை அறிமுகப்படுத்த விரும்பியதுடன் கூடுதலாக, அவளது தெய்வம் இஸ்ரவேலில் ஆதிக்கம் செலுத்தி யெகோவாவின் ஆராதனையை இடம்மாற்றிப்போட வேண்டும் என்றும் விரும்பினாள். இருதயத்திலும் ஆத்துமாவிலும் கொடுங்குணம் கொண்டிருந்த அவள் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டுபோடவும் நாடினாள் (19:2). யேசுபேல் ஆதிக்கம் செலுத்துபவளாகவும் பலம்வாய்ந்தவளாகவும் இருந்தாள் மற்றும் ஆகாப் பலவீன சித்தமுள்ளவராகவும் தைரியமற்றவராகவும் இருந்தார், எனவே அவரது விதியானது யேசுபேலுடன் அவர் செய்து கொண்ட திருமணத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டது.

யேசுபேல் ஆகாபைத் திருமணம் செய்துகொண்டபோது, அவள்

பாகாலின் தீர்க்கதரிசியில் 450 பேரை இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குக் கொண்டு வந்தாள். அவள் புறதெய்வ வழிபாட்டின் ஊழியக்காரியாக, அதற்கென்று தன்னை அர்ப்பணித்து அதில் ஊக்கமுள்ளவளாய் இருந்தாள். யெரொ பெயாமின் முந்திய விசுவாச விலக்கம், தாண் மற்றும் பெத்தேல் ஆகிய இடங்களில் வழிபடும் இடங்களை நிலைநாட்டியது மற்றும் பொன் கன்றுக்குட்டிகளை அங்கீகரித்தது ஆகியவை போதுமான அளவுக்குத் தீவிரமானவைகளாயிருந்தன; ஆனால் பாகாலின் மதத்திற்கான இந்த அறிமுகமானது மிகவும் மோசமானதாக இருந்தது. இது அந்த தெய்வீகத் திற்கு - ஒருதெய்வ வணக்கத்திற்குப் பதிலாகப் பலதெய்வ வணக்கத்திற்கு - மிகவும் அதிகமான வகையில் உரிமையளித்ததுடன் கூடுதலாக, மதரீதியான விபசாரம் உட்பட சீரழிவான, ஆபாசமான ஆசரிப்புகளையும் ஊக்குவித்தது. இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குள் யேசுபேல் வந்த நிகழ்ச்சியானது இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் ஒரு இடர்ப்பாடு மிகுந்த காரணியாய் இருந்தது. அவள் கொண்டிருக்கும்படி அனுமதிக்கப்பட்ட செல்வாக்கினிமித்தம், இஸ்ரவேலில் அவள் இருந்ததென்பது, இஸ்ரவேல் நாட்டை எப்போதும் இருந்திராத விக்கிரகாராதனையின் இருண்ட காரிருளுக்குள் அமிழ்த்திற்று.

ஆகாப், யெகோவா தேவன்மீது விசுவாசம் கொண்டவராய் இருந்திருப்பினும், யேசுபேலின் விருப்பங்களுக்கு எதிர்ப்பின்றி இசைவுபட்டார், மற்றும் அவள் இஸ்ரவேல் நாடு அதுவரை அனுபவித்திராத புறதெய்வ மதத்தின் மிகமோசமான சவுக்கினால் நாட்டின்மீது மிகக்கொடுமையான துன்பத்தைக் கொண்டுவந்தாள். நாட்டிற்கான இந்தப் பேரழிவு, நரகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு திருமணத்தால் கொண்டு வரப்பட்டது என்று மாத்திரமே கூறப்பட முடியும்.

ஒரு கிறிஸ்தவர், இன்னொரு கிறிஸ்தவரை மாத்திரமே திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் மற்றும் அவர்களின் இல்லத்தில் கிறிஸ்தவ வாழ்வு வலியுறுத்தமாய் இருக்க வேண்டும் என்பது வேதவசனங்கள் முழுவதிலும் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படும் கருத்தாக உள்ளது. யெகோவாவை ஆராதித்தல் என்பது வாழ்வைப் பற்றிய ஒரு சிறு தேர்ந்துகொள்ளுதல் அல்ல; அது மகிழ்ச்சி மற்றும் உண்மைத்தன்மை ஆகியவற்றிற்கு மிக இன்றியமையாததாகவும் மையமானதாகவும் உள்ளது. யெகோவாவிற்குச் செய்யப்படும் ஆராதனையைத் தியாகம் செய்கிற அல்லது புறக்கணிக்கிற எந்தத் திருமணமும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைக் கைவிடுவதாகவும், பிசாசிற்கு இல்லத்தில் நிரந்தரமான ஒரு விருந்தினர் அறையைக் கொடுப்பதாகவும் உள்ளது.

ஒவ்வொரு இளம் நபரும், தவறான திருமணத்தைக் கொள்வதற்கு எதிராகத் தமது வாழ்வின் முந்திய பகுதியிலேயே, இல்லத்தில் தேவனுக்கு முதலிடத்தைக் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்ளும் அர்ப்பணிப்புள்ள கிறிஸ்தவரைத் திருமணம் செய்துகொள்ளுதல் என்ற தீர்மானத்தின்மூலம் ஆயுட்காப்பீட்டைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். தேவனுக்கு உண்மையான ஊழியக்காரியாயிருக்கும் ஒரு பெண்ணைத்தான் திருமணம் செய்துகொள்

வேன் என்று ஆகாப் தீர்மானம் செய்திருந்தால், அவரை ஏதொன்றும் [தீமையைச் செய்யும்படி] இணங்கச் செய்திருக்காது. யேசுபேலைப் போன்ற ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல் என்ற கருத்தானது அவரது சிந்தைக்குள் ஒருக்காலும் புகுந்திருக்கக்கூடாது.

முடிவுரை

எனவே, இங்கு, நரசுத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட திருமணம் ஒன்றுள்ளது. இது உங்களை மனம் நடுங்கச் செய்வதில்லையா? தவறான காரணத்திற்காக உண்டாக்கப்பட்டு, தவறான உறவுமுறையால் கட்டுப் படுத்தப்பட்டு, தவறான மதத்தால் மோசம் போக்கப்பட்டு இருந்த இந்தத் திருமணம் இஸ்ரவேல் நாட்டைக் கொலைச்சாலை இல்லத்திற்கு வழிநடத்திற்று. இந்த அரசர் மற்றும் அரசியின் மூலமாகப் பிசாசானவன் தனது வழியில் தடையின்றிச் செல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்றான்.

இந்தத் திருமணம் இஸ்ரவேலை ஏறக்குறைய அழித்ததோடு மாத்திரமின்றி, ஆகாபின் மரணத்தையும் கொண்டு வந்தது. மோசமான ஒரு திருமணம் உங்களைக் கொல்லக்கூடும். இந்தத் திருமணம் ஆகாபைக் கொன்றுபோட்டது. யேசுபேலின் துன்மார்க்கத்தினிமித்தம், ஆகாபின் மரணமானது கர்த்தரிடத்தில் இருந்து வந்த நியாயத்தீர்ப்பாக இருந்தது (22:1-22). சீரியர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த கீலேயாத்திலிருந்த ராமோத் என்ற இடத்தைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்வதற்காக, ஆகாபும் யோசபாத்தும் ஒன்றிணைந்தனர். யோசபாத், “கர்த்தருடைய வார்த்தையை இன்றைக்கு விசாரித்து அறியும்” என்று கூறினார் (22:5). ஆகாப் நானூறு கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டுவந்தார், அவர்கள் யாவரும், “போம், ஆண்டவர் ராஜாவின் கையில் ஒப்புக்கொடுப்பார்” என்றார்கள் (22:6). அவர்களில் ஒருவரான, சிதேக்கியா என்பவர், தமக்கு இரும்புக் கொம்புகளை உண்டாக்கி, அவற்றைத் தமது தலையில் அணிந்துகொண்டு, அவைபோன்ற கொம்புகளால் அவர்கள் சீரியர்களைக் குத்தித் தாக்கு வார்கள் என்று அறிவித்தார் (2 நாளாகமம் 18:10, 11). யோசபாத், “நாம் விசாரித்து அறிகிறதற்கு இவர்களையல்லாமல் கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசி வேறே யாராகிலும் இங்கே இல்லையா?” என்று நல்லறிவுடன் கேட்டார் (22:7). அங்கு கர்த்தர் தமக்குக் கூறுவதை மாத்திரம் கூறக்கூடிய மிகாயா என்ற தீர்க்கதரிசி இருந்தார். அவரைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்த வேலைக்காரர், யாவரும் கருத்து ஒருமித்திருந்த அந்தக் கள்ளத்தீர்க்கதரிசி களுடன், ஒத்துப்போகும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டார். மிகாயா, உண்மையில், “கர்த்தர் என்னிடத்தில் சொல்வதையே சொல்லுவேன்” என்று கூறினார் (22:14).

அவர், “போம், உமக்கு வாய்க்கும்; கர்த்தர் அதை ராஜாவின் கையில் ஒப்புக்கொடுப்பார் என்று முதலில் கூறிய கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளை ஏளனம் செய்தார்.” பின்பு அவர் உண்மையைக் கூறினார்:

இஸ்ரவேலரெல்லாரும்
மேய்ப்பன் இல்லாத ஆடுகளைப்போல

மலைகளிலே சிதறப்பட்டதைக் கண்டேன்;
 அப்பொழுது கர்த்தர்: “இவர்களுக்கு எஜமான் இல்லை;
 அவரவர் தம்மம் வீட்டிற்குச் சமாதானத்தோடே
 திரும்பக்கடவர்கள் என்றார்” (22:17).

மிகாயா யுத்தம் புற்றித் தாம் கண்ட ஒரு தரிசனத்தை அவர்களுக்குக் கூறினார். அவர் கர்த்தருக்கு முன்பாக ஆவிகள் வருவதைக் கண்டிருந்தார். கர்த்தர், ஆகாப் யுத்தத்திற்குச் செல்லும்படி அவருக்குப் போதித்து மயக்க யாரால் கூடும் என்று கேட்டார். அதற்கு ஒரு ஆவி புறப்பட்டு வந்து, தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாருடைய வாயிலும், பொய்யின் ஆவியை அனுப்பி அந்தக் காரியத்தைத் தான் செய்வதாகக் கூறிற்று. அப்பொழுது தேவன், “போய் அப்படிச் செய்” என்று கூறியிருந்தார் (22:22). இப்படிப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தால் கோபமுட்டப்பட்ட சிதேக்கியா, மிகாயாவின் கன்னத்தில் அறைந்தார். மிகாயா, அவரிடத்தில் காத்திருந்து விளைவுகளைக் காணும்படி கூறினார்; பின்பு அவர் தன்னிடத்தில் உண்மையைக் கூறியது யார் என்பதை அறிவார். மிகாயா சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டார், யுத்தம் முடிந்து அரசர் புத்திரமாய்த் திரும்பும் வரையில், சிறைச்சாலையில் மிகாயாவுக்கு இடுக்கத்தின் அப்பத்தையும் இடுக்கத்தின் தண்ணீரையும் மாத்திரமே கொடுக்கும்படி உத்தரவிடப்பட்டது (22:26, 27).

மிகாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்தால் சங்கடம் அடைந்த ஆகாப், யுத்தத் திற்கு வேஷம் மாறிச்சென்றார். யுத்தத்தின் தொடக்கத்தில், சீரியாவின் அரசர் ஆகாபை மாத்திரம் துரத்திச் செல்லும்படி முப்பத்து இரண்டு மனிதர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தார். அவர்கள் ஆகாப் என்று நினைத்து யோசபாத்தை, ஏறக்குறையக் கொன்றுவிட்டிருந்தனர். ஒரு போர்வீரர் “நினையாமல்” ஒரு அம்பை எய்தார். அவர் “பெயரற்ற, குறிபார்த்து எய்யாத வில்வீரர்” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார். தேவனுடைய அருளிரக்கம் என்ற ராடார் கருவியால் வழிநடத்தப்பட்ட அந்த அம்பு, காற்றில் பறந்து சென்று மிகச்சரியாக ஆகாப் அரசரைத் தாக்கிற்று. அதன் மூலம் ஏற்பட்ட காயத்தினால் ஆகாப் அரசர் அன்று மாலையில் இறந்தார். தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு நிறைவேறிற்று. இரத்தத்தில் இருந்த இரத்தத்தைக் கழுவும்முன்பாகவே, நாய்கள் வந்து அதை நக்கின, அது எலியா முன்னுரைத்தவாறே நடந்தது. ஆகாபின் மரணத்தையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் நாம் கண்ணோக்குகையில், நாம் அதற்குக் காரணமானவற்றை உடனடியாக நீனைத்துப் பார்க்கின்றோம்: நரகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு திருமணம்.

தேவன் நமக்குத் திருமணத்தைக் கொடுத்தார், ஆனால் அதை அவர் நமது சுயாதீனமான ஒழுக்கரீதியான தேர்ந்துகொள்ளுதல் என்ற அளவீட்டுக் கருவிகளுக்குள் இட்டார். ஆகையால், நீங்கள் ஆகாப் செய்தது போல் ஒரு மதியீனமான பெண்ணை மனைவியாகத் தேர்ந்துகொண்டு, அவளால் அழிக்கப்படலாம், அல்லது நீங்கள் பரத்துக்குரிய ஞானத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒரு அன்பார்ந்த கிறிஸ்தவப் பெண்ணை மனைவியாகத் தேர்ந்துகொண்டு, பூமியிலேயே ஒரு பரலோகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள லாம், மற்றும்,

அந்த அன்பின் பரலோகத்தில், இனிவரவிருக்கும் உலகமான நித்திய பரலோகத்திற்கென்று வாழும்படி ஊக்குவிக்கப்படலாம்.

கற்க வேண்டிய பாடம்:

திருமணம் என்பது நரகத்தில் அல்ல, ஆனால் பரலோகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.